

[Bendix.]

finde sted i folketingets undervisningsudvalg. Det sigter imod at give folketinget et væsentlig større element af indseende med hele planlægnings- og styringsprocessen på dette område, og det er et ønske, vi i meget høj grad deler. Vi mener, det er nødvendigt, at folketinget på dette område i fremtiden påtager sig en større forpligtelse, end man har gjort hidtil, og det er det, arbejdet i folketingsudvalget sigter imod at give folketinget mulighed for.

Jeg skal derfor slutte med at sige, at for så vidt angår de to hovedintentioner i dette forslag, forholder det konservative folkeparti sig positivt over for begge. Vi mener, at dette forslag blot skal opfattes som en indgang til denne diskussion, og vi vil ikke binde os til de antydninger af løsningsmuligheder, som ligger i forslaget, men vil meget gerne medvirke til aktivt og positivt i udvalget at diskutere ud fra de hovedintentioner, som vi mener at kunne spore i fremsættelsen her.

Kristine Heltberg (SF):

Det forekommer os at være et meget uheldigt tidspunkt overhovedet at tage styrelsesloven op til fornyet drøftelse. Som det allerede er blevet fremført af flere af talerne her, er den endnu ikke trådt i kraft ved flere af undervisningsinstitutionerne. Selv ved Københavns ærværdige universitet er der en del institutter, der ikke har oprettet institutråd efter de regler, der er fastsat i styrelsesloven fra i fjor. Alene af den grund forekommer det mig at være aldeles meningsløst allerede nu at begynde at drøfte de eventuelle erfaringer, man måtte kunne drage af styrelsesloven. Det er simpelt hen umuligt, fordi den ikke er gældende endnu.

Desuden må man sige, at det må være en almindelig demokratisk erfaring, at en demokratiseringsproces af den art, der har fundet sted gennem den udvikling, den første og ændrede styrelseslov har givet anledning til, må kræve en vis tid. Det er ganske givet, at de nye organer må finde deres egne ben. Hvis man så med hovedrysten og forargelse peger fingre ad, at der på dette eller hint sted er draget nogle uheldige erfaringer, er der kun hertil at svare: ja men har man da ikke mindst lige så dårlige erfaringer fra dengang, da det gamle professordiktatur

stod ved magt uden nogen som helst beføjelser, der var fastlagt ovenfra, fra folketinget? Det må betragtes som et ganske urimeligt krav, at så oprøvede organer som studienævnene allerede nu skulle kunne vise sig som perfekt fungerende organer.

Man kan godt sige, at det lovforslag, der blev vedtaget i fjor med alle de dengang eksisterende partiers tilslutning, måtte være resultat af et kompromis. Vi har selv måttet bøje os på en hel del punkter, ikke mindst på det for os meget væsentlige punkt: one man, one vote, som ville have givet et helt andet og efter vores mening bedre grundlag for en demokratisk procedure i de kollegiale organer, men vi har måttet bøje os for flertallet på dette punkt, og det ville ikke falde os ind allerede nu at kræve ændringer, fordi vi på dette punkt ikke kan sige, at vores krav er blevet honoreret. Man kunne nævne forskellige andre, men det helt afgørende er, at det forekommer os at være en ganske uantagelig procedure at ville give sig til at ændre en lov, der er vedtaget på bred, demokratisk basis, før man ved, hvordan den overhovedet fungerer. Selv om man måske kunne tænke sig at bruge anledningen til debatter o. lign., kunne man tænke sig en meget mere passende form at drage uddannelsesproblemer ind i debatten på end ved et forslag af denne art, som vi ikke på nogen måde kan støtte eller medvirke til.

Chr. Christensen (KrF):

Styrelsesloven vedtaget den 13. juni 1973 fungerer ikke efter sin hensigt, hedder det i bemærkningerne til det fremsatte forslag, og så fortsætter man, at artikler i dagspressen og henvendelser fra studerende og lærere har overbevist forslagsstillerne om, at styrelsesloven allerede nu må laves om.

Frygten for en niveausænkning og politisk styring af uddannelserne igennem især studienævnenes kompetenceforhold og sammensætning er vel hovedårsagen til, at forslaget overhovedet er fremkommet. Vi deler i kristeligt folkeparti denne frygt.

Det faglige niveau på de traditionelle uddannelsesanstalter må fastholdes. Jeg sagde ved den tidligere debat, vi havde om de højere uddannelser, at det er min bestemte opfattelse, at disse anstalter satte en ære i at lægge sig på så højt et niveau som muligt. Jeg sagde også, at det var min opfattelse, at